

آواشناسی آکوستیک در گذر زمان

لیلا عرفانیان قونسولی، استادیار مرکز آموزش عالی کاشمر، کاشمر، ایران

مصطفی بهرامن، استادیار مرکز آموزش عالی کاشمر، کاشمر، ایران

آواشناسی مطالعه صداهای گفتار است و مطالعه تولید، ذات فیزیکی و درک صداها. بنابراین، آواشناسی شامل سه بخش می شود: ۱- آواشناسی تولیدی ۲- آواشناسی آکوستیک و ۳- آواشناسی شنیداری. آواشناسی آکوستیک یکی از شاخه های آواشناسی است و به بررسی مختصات فیزیکی امواج گفتار می پردازد. آواشناسی آکوستیک نه تنها برای زبانشناسان که برای محققان سایر رشته ها از جمله رشته های هنری (موسیقی) نیز جالب توجه بوده و محققان را به بررسی و کنکاش بیشتر در این حوزه وادار می دارد. در بحث در باره آواشناسی تولیدی باید با ساختمان دستگاه گفتاری انسان آشنا باشیم که از این منظر، آواشناسی با زیست شناسی و پزشکی ارتباط می یابد. در آواشناسی آکوستیک که بررسی امواج صوتی است، با فیزیک و ریاضی مرتبط می شویم و در آواشناسی شنیداری در حیطه زیست شناسی، پزشکی، روان شناسی، عصب شناسی و... وارد می شویم. به آواشناسی آکوستیک کمتر پرداخته شده است و به نظر می رسد دلیل آن کمتر ملموس بودن این شاخه است. این تحقیق به بررسی تاریخچه آواشناسی آکوستیک می پردازد که پس از تحقیق و بررسی دریافتیم آواشناسی آکوستیک از شاخه هایی است که تاریخی کهن دارد که امروزه تا حد زیادی قابل لمس و رویت شده است و پیشرفت های چشم گیری نیز کرده است.

کلیدواژه ها: آواشناسی، آواشناسی آکوستیک، زبانشناسی، تاریخچه

مقدمه